

קטעים מתוך חיבור שכתבו בבית הספר.
הנושא היה: "הדמות ששינתה את חייו"
אני קוראת את החיבור בשמי ובשם אופיר.

גיא

ילד שתמיד עשה שטויות, אהב לעשות רעש ולהרביץ לכולם.
ילד שבגיל צעיר כבר הכיר את כל קשרי המשמחה בקיבוץ.
תמיד היה בא ואומר – "את אחות של... אבא שלך זה... ואמא
שלך זאת..." כך היה אומר לכולם היה לו דיבור מצחיק. ילד
שאהב לאכול הרבה הרבה לבן, אהב מאוד את הבריכה ושם
היה מבלה את רב שעות היום בקיץ. ילד עם גוף קטן, ראש
גדול, נמוך, בטן גדולה, לשון ארוכה מאוד ועם חיוך שהקסים
את כל מי שנמצא בסביבתו.

אך משהו השתבש בחייו, בגיל צעיר גילו שמשוהו לא בסדר
אצלו, שהוא חולה במחלה סופנית שאיתה אתה גוסר את
חייך בגיל צעיר. מחלה שמונעת בגוף שלך והורסת אותו
לאט לאט.

גיא חי בתוך עולם משל עצמו שלאף אחד אין אפשרות
להכנס אליו. עולם שאף אחד לא יכול להבין ולשנות. מהעולם
הזה שלו הוא היה יוצא לפעמים בקריאות משונות כמו
צעקות או קולות או מילים שאף אחד לא מבין. ולעיתים
בקריאות של כל ילד רגיל כמו: "אבא", "לא רוצה", "לבן"
ועוד... אך הוא לא מבין אותך, אם תנסה לדבר איתו, הוא
רק ישמע אותך.

כשהתחלתי לעבוד איתו היה די קשה כי מעולם לא התנסיתי
בעבודה מסוג זה. לא ידעתי איך להתנהג איתו, איך להתייחס
אליו ומה לעשות איתו בזמן שאני אחראית עליו. פחדתי
גם שאני יעשה איזה שהיא טעות שתפגע בו.
לא ידעתי מה עושים עם ילד שכמעט לא מסוגל לעשות
כלום.

במשך הזמן ניסיתי ללמוד איך לתקשר איתו, לנסות להכיר
אותו יותר טוב – למצוא שיטות להצחיק אותו או לנרוע
לו לדבר. למצוא מה הוא אוהב לעשות ומה הוא אוהב לאכול.
וכך מידי יום למדתי משהו חדש עליו ועל חייו השונים.
ניסיתי להבין אותו ומה עובר עליו, ניסיתי להקל עליו אם
ראיתי שקשה לו, שהוא סובל.

כך במשך שנתיים התקרבותי אליו יותר ויותר. הכרתי
אותו ואת בני משפחתו מקרוב ואת חיי היום-יום של
שלהם ואיך הם מסתדרים עם מחלתו ומה לעשות בכל
מיני מצבים.

התנסות שכזו לעולם לא אשכח.
מצד אחד מאוד נהניתי ממנה והתאהבתי בן-אדם
מקסים ומיוחד שאי אפשר לתאר בכתב. גם למדתי
להכיר חיים אחרים, שונים מחיי בן-אדם רגיל. ואני
חושבת שגם התגברתי במשך עבודתי איתו. מצד שני
היה גם מאוד קשה, לעבוד עם בן אדם שאתה חושש
שעוד מעט יסיים את חייו במיוחד כשהוא יכול לקרות
לידך כשאתה איתו. אך אני שמחה שעשיתי זאת, גם
בשבילו וגם בשביל ההתפתחות האישית שלי גם הוא
בשבילי בן-אדם שתמיד אוהב ואף פעם לא אשכח
אותו.
הוא שינה את חייו.

נעמה

גיא היה הילד של הילדים.

כשכל הילדים גדלו ובגרו

גיא נשאר ילד קטן.

אבל הוא גם היה המורה של הילדים.

הוא לימד אותנו דברים

שיהיו איתנו כל ימי חיינו.

הוא לימד אותנו סבלנות והבנה.

הוא לימד אותנו לשמור על החלש.

הוא לימד אותנו לקבל את השונה.

עם החיוך והצחוק שלו, הוא לימד אותנו –

כאשר אנחנו יודעים לשמור אחד על השני

בסבלנות והבנה, קל לארוח אפילו את השונים.

לך לשלום גיא – אתה נשאר חלק מאיתנו.